

BULETIN INFORMATIV

Nr.
37

25
Decembrie
2020

EDITORIAL

Despre răbdare

Justin Ștefan, Secretar General LPF

Cum suntem acum în situația de a avea încredere, aproape necondiționat, în noi înșine, la fel eram la începutul anului (din care mai sunt de trecut doar câteva zile), în situația de a ne îndoii de orice. A fost un an în care răbdarea ne-a fost pusă la încercare, mai mult decât oricând și mai mult decât știam că suntem în stare să suportăm. Și despre calitatea de a avea răbdare în vremuri complicate vreau să scriu astăzi, aici.

Odată cu terminarea meciului dintre CFR Cluj și Universitatea Craiova, cu o remiză albă, ultimă partidă a ultimei etape a turului de campionat, e bine să încercăm un bilanț.

Știu foarte bine, vine Crăciunul, e nevoie să ne desprindem un pic din caruselul amețitor al acestui 2020, iar dacă vom reuși acest lucru, cu răbdare, în primul rând față de noi înșine, cum am mai spus ceva mai sus, va fi o victorie.

O victorie asupra timpului, una asupra slăbiciunilor și vulnerabilităților noastre, o victorie a răbdării cu care am construit această rezistență în fața pandemiei și a neîncrederii în forțele noastre.

"Patience for poltroons", spune Shakespeare, pe care îmi place să-l recitesc din când în când, în această perioadă de care vorbim poate mai des ca oricând altă dată. Replica îi aparține Lordului Clifford, în tragedia Henric VI, iar în traducere ar suna cam așa: "Răbdarea-i bună pentru lași"...

Oare? Oare, zic eu acum, la final de an crâncen și plin de elemente neprevăzute?

În contextul tragediei shakespeariene,

poate fi vorba de un adevăr, mai mult ca sigur că lucrurile stau astfel. Suntem acolo în plin secol al XV-lea, în care bătăliile pentru putere dintre familiile domnitoare ale Angliei, lupte cunoscute ca alcătuind "Războiul celor două roze" erau devastatoare, cu consecințe pe măsură.

Famiile nobiliare care îl sprijineau pe Henric și care luptau purtând ca semn distinctiv trandafiri

roșii la pălărie aveau ca scop înlăturarea adeptilor și partizanilor ducelui de York, ale căror flori distinctive erau trandafirii albi.

Adeptii lui Henric vor să acționeze rapid și fără să mai piardă timpul, dar Regele le cere să mai aibă răbdare. Atunci apare în piesă replica, devenită între timp celebră, "răbdarea e bună pentru lași"!

Însă, ca să trag turta pe spuza mea, tot marele Will spune în Othello, prin vocea personajului Iago, unul dintre cele mai celebre nu doar din opera lui Shakespeare, ci din întreaga literatură universală, cum că "How poor are they that have no patience"! Adică: ce săraci sunt cei ce nu au răbdare! Sau, mai pe românește, "cu răbdarea treci marea"!

Astfel cred că am trecut peste toate provocările acestui an 2020: cu răbdare. Cu credința că vom reuși, cu încredere în ceea ce știam să facem, dar mai ales cu răbdare. Și probabil că am reușit ceva, din moment ce acum putem privi înapoi cu recunoaștință și înainte cu speranță!

Crăciun fericit!

La mulți ani fotbalului românesc și dumneavoastră, tuturor!

FEATURE

Echipa sezonului regulat 2020-2021

Stele în CASA Liga 1

Material realizat de **Liviu Manolache și Octavian Țopa**

Buletinul Informativ al LPF a întocmit echipa ideală după 15 etape disputate în **CASA Liga 1**. În primul unsprezece al competiției regăsim patru fotbaliști de la **FCSB**, câte doi de la **CFR Cluj** și **Universitatea Craiova** și câte unu de la **Academica Clinceni**, **Astra Giurgiu** și **Sepsi Sf. Gheorghe**.

PORTAR

Octavian Vâlceanu
(Academica)

24
DE ANI

15
JOCURI

Integralist în turul sezonului regulat, portarul ilfovenilor a strâns 10 meciuri fără gol încasat, fiind lider la acest capitol. De asemenea, în dreptul său găsim două penalty-uri apărute, dar și patru prezențe în echipa etapei.

FUNDAȘI

Mihai Bălașa
(Universitatea Craiova)

25
DE ANI

14
JOCURI

Cu el pe teren în 14 dintre cele 15 jocuri, oltenii au arătat mult schimbăți în bine la capitolul defensiv. Evoluțiile sale solide din ediția 2020-2021 a Ligii 1 l-au readus în circuitul primei reprezentative.

Iulian Cristea
(FCSB)

26
DE ANI

13
JOCURI

Pe lângă jocul defensiv bun, apărătorul roș-albaștrilor s-a remarcat și la finalizare, în special la fazele fixe, reușind să înscrie de patru ori, fiind cel mai bun marcator din rândul fundașilor.

Andrei Burcă
(CFR Cluj)

27
DE ANI

12
JOCURI

A fost liderul celei mai bune apărări din campionat. Dintre cele 12 jocuri bifate în tricoul ardelenilor, nouă s-au terminat fără gol încasat de către CFR Cluj.

MIJLOCAȘI

Ciprian Deac
(CFR Cluj)

34
DE ANI

11
JOCURI

"Locomotiva CFR-ului" și-a condus din nou echipa spre locurile fruntașe. A fost cel mai ofensiv jucător din lotul ardelenilor, pentru care a înscris de PATRU ori și a oferit două pase decise.

Alexandru Cicâldău
(Universitatea Craiova)

23
DE ANI

14
JOCURI

A continuat și în stagiunea 2020-2021 evoluțiile bune din prima parte a anului 2020. Astfel, a contribuit la clasarea alb-albaștrilor pe treapta a doua a podiumului cu șase goluri (două din afara careului mare) și o pasă decisivă.

Gabriel Vașvari
(Sepsi OSK)

34
DE ANI

12
JOCURI

Jucător exponențial în tot ce a însemnat parcursul covășnenilor pe prima scenă, a ajuns cu Sepsi OSK în primele patru clasate. Prestațiile sale de la centrul terenului reprezintă un punct cheie în succesul grupării din Sf. Gheorghe.

Olimpiu Moruțan
(FCSB)

21
DE ANI

14
JOCURI

Și-a pus în valoare calitățile tehnice deosebite, iar asta se vede cel mai bine în clasamentul pasatorilor decisivi, acolo unde, cu opt assist-uri, conduce ierarhia la finalul rundei a 15-a.

ATACANȚI

Dennis Man
(FCSB)

22
DE ANI

14
JOCURI

A făcut un tur perfect: a înscris de 12 ori, fiind lider în topul marcatorilor, a oferit cinci pase decise și a scos un penalty. A prins de opt ori "Echipa etapei"!

ATACANȚI

Constantin Budescu 31 11
(Astra) DE ANI JOCURI

"Magicianul" Budescu nu poate lipsi din 11-le ideal! El este cel care, trecând peste tot ce înseamnă tacticizare, ne amintește de ce fotbalul este "Sportul rege!" Șase goluri, șapte pase decisive și multe alte momente fantastice în 11 jocuri.

Florin Tănase 25 12
(FCSB) DE ANI JOCURI

Căpitanul roș-albaștrilor a impresionat prin consumul mare de energie din fiecare partidă, fiind un model din acest punct de vedere. Nouă goluri, două pase decisive și de patru ori desemnat de deținătorii drepturilor tv "cel mai bun jucător al meciului".

ANTRENORUL ETAPEI

Leo Grozavu (Sepsi OSK / 53 de ani), **Ilie Poenaru** (Academica / 44 de ani)
În mod excepțional, **LPF** îi consideră pe amândoi antrenorii turului.

Leo Grozavu 53
(Sepsi OSK) DE ANI

Leo Grozavu s-a remarcat prin modul cum a gestionat un lot solid, el fiind și singurul care a utilizat toate schimbările posibile. În plus, Sepsi OSK a încheiat etapa a 15-a cu al doilea cel mai bun atac din campionat, în opt dintre meciuri jucătorul introdus pe teren de antrenor reușind să puncteze decisiv (gol / pasă decisivă).

Ilie Poenaru 44
(Academica) DE ANI

Ilie Poenaru - Cel mai longeviv tehnician activ a făcut din Academica o grupare de Top 5, asta datorită unui joc foarte bine modelat tactic. A știut cum să se folosească de calitățile fiecărui jucător și să le pună în valoare în folosul grupului.

INTERVIU

Interviu cu Constantin Budescu (Astra Giurgiu)

realizat de *Marian Dima și Octavian Țopa*

Trei goluri și o pasă decisivă este bilanțul ultimei partide din 2020 în **CASA Liga 1**. Atacantul, născut pe 19 februarie 1989 la Manasia, este unul dintre cei mai tehnici fotbaliști români ai ultimelor două decenii. Fiecare atingere a mingii este o încântare, pasele precise și centrările sale provoacă panică în orice defensivă. Dacă ar fi să-i alegem un supranume acesta ar fi **One man show**. Doamnelor, domnilor, are cuvântul **Constantin Valentin ONE MAN SHOW Budescu!**

1 *Astra are un lot cu jucători valoroși. Cum s-a întâmplat să ajungă totuși pe ultimul loc al clasamentului, când toată lumea o vedea, mai degrabă, luptându-se pentru podium?*

(Oftează) Păi, nu am fost foarte organizați de la bun început, nu am făcut pregătire și am început campionatul prost. Din

acest motiv am stat foarte multă vreme pe ultimul loc.

2 *Cum explicați revenirea extraordinară a echipei dumneavoastră în aceste ultime etape?*

După cum am început această ediție de campionat nici noi nu prea mai credeam că putem reveni așa în ultimele etape! Odată

cu venirea antrenorului Eugen Neagoe totul s-a schimbat în bine și dumnealui a avut o contribuție foarte mare la rezultatele pe care le-am obținut.

3 *Ce a adus în plus antrenorul Eugen Neagoe?*

A adus foarte lucruri bune, ne explică cu răbdare foarte multe și

important este că ne-a făcut să înțelegem unele scheme pe care le-am și aplicat în teren. Toate astea s-au văzut și în rezultatele pe care le-am obținut de când a venit la echipă.

4 ***Astra conducea cu 6-0 la Arad și nu dădea semne că e mulțumită de rezultat. Cum ați trăit acele momente?***

Este adevărat că a fost un scor mare, neobișnuit, dar importantă pentru noi a fost victoria, nu a contat scorul. Eram concentrați la jocul nostru, să facem totul bine, așa cum planificasem. Repet, ne-am gândit doar la exprimarea noastră.

5 ***Sunteți genul de jucător care generează spectacol la aproape fiecare acțiune. Cât de mult vă afectează lipsa suporterilor din tribune?***

Mă afectează foarte mult și cred că pe tot ne afectează, nu doar pe mine. Îmi place să joc cu suporterii mulți pe stadioane, mă motivează suplimentar, dar nu avem ce face deocamdată în perioada asta. Chiar vorbeam înaintea meciului de la Arad că dacă aveau voie suporterii era o atmosfera fantastică pe stadionul cel nou.

6 ***Ați afirmat recent că ați început să priviți cu mai multă seriozitate***

fotbalul. Ce vă doriți de la viitorul apropiat?

Da, așa este! Acum privesc altfel lucrurile pe care le fac, după ce înaintezi în vârstă trebuie să te mai și schimbi (Zâmbește). Chiar dacă eu sunt tot un tânăr cu speranțe (Zâmbește, din nou)

7 ***Un mesaj pentru suporterii care vă iubesc?***

Le mulțumesc tuturor pentru susținere, sper să îi fac în continuare fericiți prin jocurile mele, goluri, pase de gol ... Nu în ultimul rând, le doresc Sărbători Fericite, multă sănătate și un An Nou mult mai bun!

SPONSOR

CRONICĂ

Fără Toma și Voinescu

realizată de **Marius Mitran**

Mama era elevă la Liceul Sanitar, undeva pe strada Pitar Moș, aproape de Grădina Icoanei. Avea 17 ani, împliniți în ianuarie și un tată în închisoare, arestat de partidul comunist, la doar câțiva ani după ce scăpase întreg din bătălia de la Stalingrad.

Suntem așadar în vara anului 1953, când pe adresa Liceului Sanitar vine o chemare din partea Uniunii Tineretului Muncitoresc ca un număr de elevi, băieți și fete, să facă parte, după o selecție atentă, din grupul celor care vor defila pe noul stadion „23 August”, la inaugurare. În ziua de 25 iulie începea la București al treilea Congres Mondial al Tineretului și al patrula Festival Mondial al Tineretului și Studenților. Până pe 16 august, capitala era în fierbere: conferințe, discursuri, întreceri, defilări. Pentru o astfel de defilare, obligatorie în ziua inaugurării noului stadion, erau recrutați și elevii mai arătoși din câteva licee de elită. Maică-mea se pregătea să devină asistentă medicală și, cu un tată în pușcărie, trăia într-o sărăcie curată. Mi-a spus, după 30 de ani de la acea zi, că era fericită că a fost aleasă atunci să intre pe gazonul unei grozavii, cum probabil i se părea un stadion cu 80.000 de suflete în tribune. Avea un surâs seducător când povestea asta și în ochi i se citea un soi de revanșă asupra vieții: fusese, cândva, tânără! Era și când îmi spunea ce s-a întâmplat, puțin înainte de a împlini 50 de ani. Eu aveam însă vârsta ei de atunci și, la 17 ani, percepeam altfel istoriile și emoțiile marelui stadion. Abia fusesem la finala Cupei din '83, când Craiova învinsese Poli Timișoara cu 2-1 (dublă Cămătaru!) și n-am fost atent la un amănunt. Un amănunt care, după dispariția ei, foarte rapidă de la momentul aceluia dialog, mi

s-a întipărit în minte. Spunea că la acea defilare purtase o eșarfă în culorile drapelului Venezuelei, așa cum fiecare fată din grupul ei primise una în culorile unuia dintre statele, și au fost 66, participante la Festival.

Și ce, veți spune, ce e de păstrat aici? Păi, e. Una, că ziua națională a Venezuelei e 5 iulie, zi în care m-am

născut, la 14 ani distanță de la acea defilare. Mama nu știa acest lucru când mi-a povestit întâmplarea, coincidența am descoperit-o eu. Și doi la mână, am găsit imaginile cu ea de atunci, din iulie 1953, acum, la prima emisiune „Replay” din toamnă. În 5 septembrie 2018, exact acum doi ani, cu o zi înainte de povestea Arenei Naționale, am pregătit o ediție a „Replay”-ului despre cei peste 50 de ani de existență ai fostului „23 August”. Într-un jurnal al vremii, din arhiva TVR, am văzut grupul de fete zâmbind, în câteva frame-uri, spre obiectivul camerei de filmat, agitând vesele niște eșarfe. Înainte – înapoi. Înainte – înapoi. Stop! E acolo, clipind, râzând, trăind...

...Sau poate mi se pare mie, năpădit de amintiri, de disperare ori de nenoroc. Cine știe? Cert e că atunci, am spus-o la „Replay”, organizarea aceluia Festival pusese țara pe butuci. Nu doar mama se învărtea într-o sărăcie lucie, ci toată lumea. Toată lumea, mai puțin elita Partidului Muncitoresc Român, din care făcea parte și un mare bou, Miron Constantinescu, șef al Comitetului de Stat al Planificării. Era un spion NKVD, de fapt, fiul nelegitim al unui savant autentic, Murgoci și al unei profesoare din Arad, născut la Odessa în 1917. Lavinia Betea, scriitoare care s-a aplecat cu mare atenție asupra epocii respective – „obsedantul deceniu”, cum spunea Marin Preda – spune într-o carte de

convorbiri cu Alexandru Bârlădeanu, că Miron Constantinescu era „aghiotantul” Anei Pauker – ministru de Externe după război, de profesie croitoreasă, în realitate o prostituată ordinară, recrutată de NKVD și parașutată în România. Miron Constantinescu a ordonat ridicarea stadionului în doar 5 luni, din februarie '53 până în iulie. Mii de oameni au muncit în condiții infernale, voluntari, militari, brigadieri. Tovarășul Gheorghiu Dej era ținut la curent cu lucrările de un Miron Constantinescu turbat, care-și pusese acolo toată energia, întrucât unul dintre fii îi murise într-o excursie în munți, altul după o operație de apendicită, iar nevastă-sa fusese omorâtă cu satârul de fiică-sa, care ajunsese apoi la ospiciu. Când totul a fost gata, a început secvența pe care v-am povestit-o, cum o știu de la mama.

Dar nu doar fetele sărace de la Liceul Sanitar s-au bucurat de stadion în acel an. În 25 octombrie 1953, echipa națională juca primul ei meci acolo. 90.000 de oameni au văzut cum Cehoslovacia ne bătea, luându-ne calificarea la C.M. din Elveția, din '54. A fost meciul lui Birtașu, portarul dinamovist încasând un gol de la Safranek, de la 40 de metri. Gică Popescu era antrenorul lui Androvits, Apolzan, Szökő, Onisie, Băcuț I, Nicușor, Petschowski, Călinoiu, Ene I, Serfözö, Suru.

Stadionul era însă mișto. Iar în poartă era, într-adevăr, Birtașu.

Așadar, au fost 67 de ani de atunci. Acum ne pregătim pentru meciurile cu Germania, Islanda sau Macedonia de Nord și Turcia, în toamna aceea inauguram marele stadion cu meciul acela, bizar, care avea să rămână „al lui Birtașu”... Era, de fapt, o luptă în doi, noi cu cehoslovacii, pentru un loc la Cupa Mondială din Elveția, din '54. Războiul se încheiase de aproape zece ani și, din motive economice, eram o țară prăbușită după marea conflagrație, nu ne înscriserăm în preliminariile Mondialului din Brazilia din 1950. (Mă rog, în 2014, la celălalt Mondial brazilian, ne-am înscris și...?) La Praga, Cehoslovacia ne bătuse cu 2-0, dar aveam încă speranța noastră. Arbitru e Gerhard Schultz, un „redegist”. La noi, secund al lui Gică Popescu e marele Dobay. El le șoptește, zice scriitorul George Mihalache în „De ți-ar spune poarta mea”, ultimele sfaturi tricolorilor: „Atacăm cu toate forțele, dar nu neglijăm apărarea.”

În tribune, 90.000 de oameni aproape că nu respiră. De altfel, nici n-au loc... O victorie ne-ar duce la Mondiale, toți știu asta. O știe și Gică Popescu și de aceea simțise nevoia să inoveze cu Petschowski pe extremă... Și totuși, la poarta cehului Dolejsi e infern. Ratăm, ratăm, ratăm.

La poarta noastră, Birtașu, care e debutant, se plictisește, stă la palavre cu fotoreporterii, între care și Aurel Neagu, viitorul meu coleg la „Gazeta Sporturilor” în anii imediat următori revoluției. Adică 40 de ani mai târziu...

(O mică pauză acum. Nu doar Birtașu e dinamovist, ci și Szökő, Băcuț I, Dumitru Nicolae „Nicușor”, care intră în minutul 76 chiar în locul lui Băcuț, apoi Călinoiu, Ene I și Suru. De la Locomotiva București e Androvits, de la Flamura Roșie Arad e Serfözö, iar de la CCA: Apolzan, căpitanul echipei și Onisie.)

Deci, mulți dinamoviști. Așa se și explică de ce în poartă e unul de-al lor, și încă un debutant, Birtașu, când marii portari ai României erau cei doi de la CCA, Voinescu și Toma. Ciudat însă, foarte ciudat, dar Voinescu, anunțat titular, s-a certat cu trei zile înainte de meci cu Gică Popescu și acesta l-a scos din lot, deși ambii aveau sânge de militar. Sau poate tocmai de aceea. Apoi Toma, devenit titular, s-a dovedit nepregătit, total scos din formă. Se pare că grupul dinamoviștilor a insistat și a apărut, între buturi, Birtașu.

... E minutul 29 când Szökő face un henț încercând să oprească un contraatac al lor. Safranek, fundașul lor dreapta, își aranjează balonul. Sunt peste 30 de metri, poate 35. „Piți” Apolzan strigă, presimțind ceva: „Zidul, treceți la zid, băieți!” Nimeni nu-l aude, nimeni nu crede că se poate trage la poartă de acolo. Va pasa, bineînțeles, stați calmi...

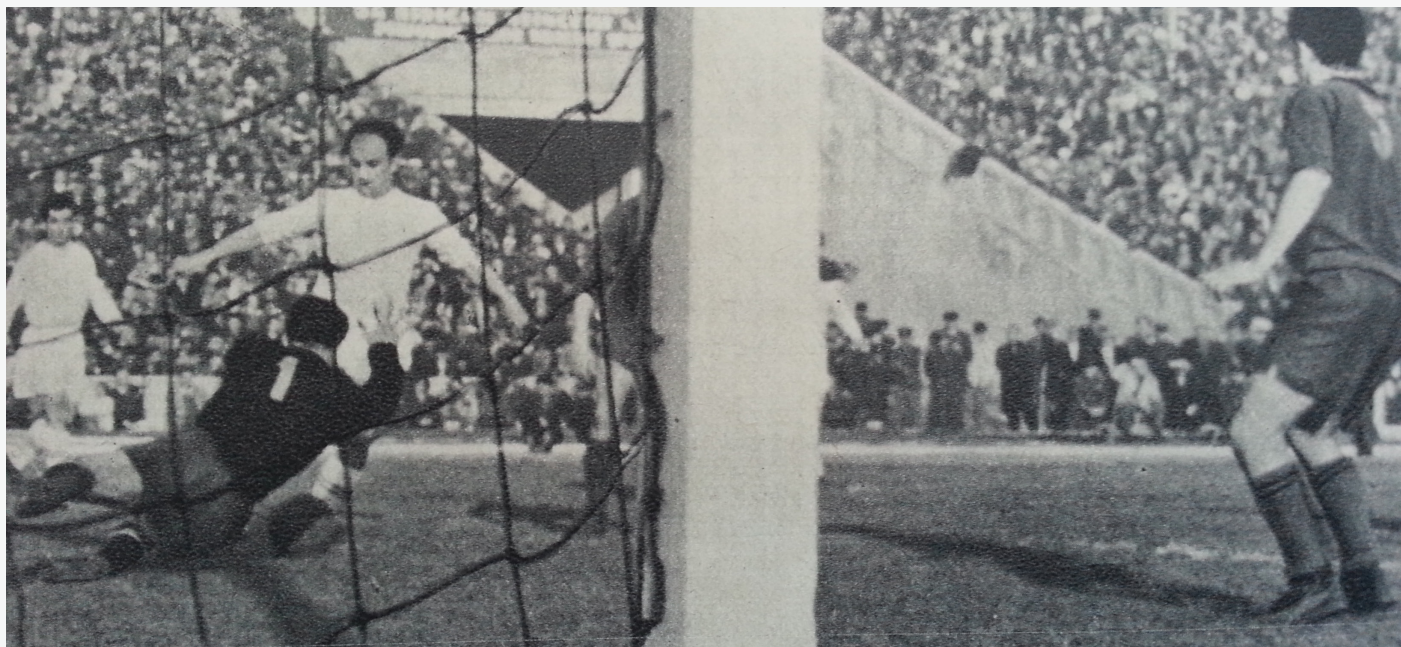
Totuși, Androvits, Szökő, Onisie, Călinoiu și Serfözö se grăbesc să lege un zid.

„Măăăi, nu văd nimic, nu văd, nu văd nimic, nu văăăăd!...” Și, brusc, Safranek pleacă spre balon și aproape o sută de mii de oameni uită să mai respire. Balonul ia o traiectorie foarte înaltă și trece pe sub transversală și printre mâinile lui Birtașu: 0-1. Acesta plonjase târziu, convins că mingea va trece „peste”. După ani mulți avea să recunoască asta și că atunci, în ziua aceea, sărise doar „așa, ca la nuntă”...

Plângând, cu lacrimi mari pe obraji, Birtașu a fost auzit de fotoreporterii de lângă el repetând obsesiv: „ce mi-ați făcut, v-am spus că nu văd nimic, ce mi-ați făcut, ce mi-ați făcut?...” „Stadion, frate, stadion, asta ți-am făcut!”, se zice că i-ar fi răspuns, la fel de cătrănit, unul din spatele porții, cu aparatul foto atârându-i la gât. „Că statuie or să-i facă cehii ăluia care te-a-mpușcat de la centru’ terenului!”

67 de ani de atunci. Între timp, „23 August” s-a dărmănat, la propriu și la figurat... Atunci am ratat Elveția, au mers cehii lui Safranek. Acum, undeva, departe, dar departe rău, ar fi Qatar. Și mult prea aproape, Germania și apoi Islanda. Și nici stadionul nu mai e așa mare. Dar e mult mai frumos... Sau poate nu, în amintirile mele și ale altora.

P.S. Peste șapte luni, în mai '54, România bătea Germania Democrată la Berlin, cu 1-0, gol Ozon. În poartă era Toma.

THE MOST VERSATILE AND PRECISE DATA

InStat'

- ▶ Statistical & analytical solutions for players, coaches, managers, scouts, professional leagues, clubs, federations
- ▶ InStat Scout video platform
- ▶ Reports
- ▶ Fitness services
- ▶ Broadcasting services/tournaments

**FOOTBALL
BASKETBALL
FUTSAL
INSTAT TV**

x x x x x x x
x x x x x x x
x x x x x x x
x x x x x x x
x x x x x x x

x x x x x x x
x x x x x x x
x x x x x x x
x x x x x x x
x x x x x x x

instatsport.com

Contact us for a demo
and trial period:
sales@instatsport.com
sales@instat.tv

CLEVERMEDIA

NETWORK

LOOKSPORT

LOOKSPORT 2

LOOKSPORT 3

LOOKPLUS

AGROTV

PROFIT.ro

LOOKMEDICA